

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.
a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuler în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

O datorie a congresului.

(L) Măne se va deschide în Sibiu congresul național bisericesc. De când biserica gr-orientală se bucură de viefă autonomă, nici-odată congresul ei bisericesc nu s'a convocat sub împregiurări mai grave. Deja convocarea în sine poate servi ca obiect de preocupare a deputaților. Pentru-că de sigur, este mai mult ca interesant să știm: de ce congresul nu s'a convocat la termenul înscris în lege? ce pedeci au fost și cum s'au înlăturat?!

Dar' mai grav și de cât întrebările de mai sus și de cât în general, toate atacurile guvernului contra bisericii și școalei române, este situația tristă, contradicția, în care s'a pus arhiepiscopul și metropolitul bisericii ortodoxe față cu întreg neamul românesc.

Toți dintre noi ne aducem aminte cu adevărată mândrie de mărețele protestări din primăvara anului 1893, pe care Românii din statul ungar le-au făcut în 44 de centre contra politicei eclesiastice a guvernului maghiar. Ne-am manifestat atunci, fără osebite de confesiune, greco-catolici și ortodocși, toți împreună, ca buni frați, cu atâta putere, atât de solidari, încât înșiși adversarii noștri au rămas uimiți. Tot ce are națiunea română ales, și-a spus atunci cuvântul, s'a angajat să lupte din răspuțeri contra politicei bisericești a guvernului poreclit „liberal“.

Curentul a fot atât de covârșitor, încât au intrat în luptă chiar elemente, cari până atunci nici-odată nu s'au expus.

Păream un popor nou născut, tare, mândru, gata să peară în războiu, dar nelăsând nici cât negru sub unghie din drepturile sale.

Și eată, pe când lupta pentru drepturile și interesele bisericești e mai înverșunată, când sunt mai evidente atacurile guvernului îndreptate contra creștinismului, metropolitul Miron votează proiectul de lege prin care guvernul decretază *neconfesionalitatea*.

Dacă ar fi trecut la reformați, între cari și-a făcut de altfel educația, ori la Jidovi, din ale căror însușiri are cu imbelșugare, ba dacă ar fi trecut chiar la mohamedanism, ca să-și poată astfel și mai mult înjosl vieța-i necălugărească, metropolitul Miron n'ar fi făcut o crimă mai mare. S'ar fi batjocorit atunci

numai pe sine, bisericii, ce din nenorocire păstorește, și-ar fi adus însă marea bucurie de a nu-l mai numera în sinul ei. Așa însă: fiind metropolit al bisericii ortodoxe române și votând cu guvernul într-o afacere, unde nici chiar urgisitul Szabó nu e pe partea guvernului, este un cinism de care numai sufletele cele mai perverse, cei stricați până în mēduva oaselor sunt capabili; este o crimă, pe care deputații congresului național-bisericesc sunt dator să o discute măcar, dacă nu pot să o și pedepsească.

Așa cere întreaga opinie publică românească. Numai astfel membrii congresului își vor îndeplini mandatul, numai astfel vor dovedi, că nu vor să consimtă la batjocorirea bisericii, care în vremurile cele mai perverse, cei stricați până în mēduva oaselor sunt capabili; este o crimă, pe care deputații congresului național-bisericesc sunt dator să o discute măcar, dacă nu pot să o și pedepsească.

Deputați ai congresului național bisericesc! Cetiți caldele cuvinte, cu cari marele Șaguna a deschis primul congres bisericesc... Cei, cari ați avut norocul să-și auziți graiul, aduceți-Vă aminte cum marele păstor Vă conjura să fiți păzitorii vrednici ai instituției, pe care cu atâta trudă a întemeiat-o. Și să judecați, dacă n'ați fi și voi vrednici de osândă, când n'ați osândi pe păstorul de azi, care nu numai că risipește moștenirea scumpă ce i-a rămas, dar' a rupt crucea de pe înșasi mitra sfințită ce o poartă.

Luati-l de scurt, sguđuiți-l din păcatoasa stare în care-și necinstește bătrânețele, pentru-ca noi, contemporanii Vostri, și cei, care ne vor urma, să putem zice, că în ora supremă, Românii și-au știut face datoria.

să-și dea inima numai unui tinăr tot așa de curat, nevinovat și de pios, precum era dînsa.

Născută și crescută în principii pioase, Gardenia în familia ei ajunsesse apogeeul nevinovăției, al curățeniei fizice și morale. Născută această înclinare până la manie, iubia albul mai presus de ori-ce altă culoare, și voia să vadă și să atingă numai lucruri albe.

Dela cămașe până la haină și chiar pantofi, era îmbrăcată toată în alb. În camera ei erau pereții albi, scaunele îmbrăcate în alb; perdele, pat, sofa, toate erau albe ca zăpada. Era albă și cartea ei de rugăciune și scria cât se putea mai puțin, fiindcă îi dispăcea, să murdărească cu cerneală neagră filele albe de hârtie. Dacă ar fi putut să formeze lumea după gustul ei, atunci cerul ar fi fost alb, alb pământul și albe frunzele arborilor.

Nu culegea alte flori decât crini, camellii albe și trandafiri albi; dar' visa mereu de o floare, care ar fi și mai albă ca acestea trei.

Nu mai puțin își îngrija curățenia internă. Abia îi trecea prin suflet un gând rău sau nedrept, și alerga la duhovnicul ei și se ruga să-și dea canoane aspre.

Pecate prin fapte nici-odată n'avea de mărturisit.

Un timp oare-care cercetase societatea. Se retrase însă plină de disgust, căci găsi bărbați departe de curățenia internă și externă, cum își închipuia ea pe fiitorul ei soț.

Trăia astfel retrasă în camera ei albă, ca un crin într-o mare de lapte; trăia și se

Contele Goluchowsky pare a nu fi pe placul Ungurilor, căci eată ce telegramă publică „*Elenszék*“ în numărul seu de azi:

„Numirea noului ministru de externe a pricinuit mare surprindere atât în cercurile politice dela Viena, cât și în cele dela Buda-Pesta. Îndosebi la Budapesta numirea aceasta a produs un rău efect.

Noul ministru de externe este cu totul necunoscut în lumea politică și nici odată n'a arătat simpatii pentru națiunea maghiară.

În cercurile politice se crede, că prin această numire contele Kálnoky a căutat să micșoreze satisfacția ce se dă lui Bánffy, pentru-că Goluchowsky când a fost reprezentant la București, a privit parte flegmatic, parte cu mare bucurie intrigile ce se făceau la București contra noastră“.

Instalarea. Din Blaj primim o scrisoare, care confirmă știrea adusă de noi în numărul dela 2/14 Maiu privitor la instalarea I. P. S. Sale metropolitului Dr. V. Mihali.

Instalarea e sigur, se va face la 14/26 Maiu.

Demisia lui Kálnoky.

Ziarele sosite azi, Sâmbătă dimineața, confirmă întru toate modul în care noi am expus ieri chestiunea demisionii lui Kálnoky.

Vom face deci o spicuire din ele: „*Fremdenblatt*“ scrie:

„Se poate admite, că ultimele știri despre comunicatul asupra rechemării nuntului Agliardi, cu care din nou s'a intrat în domeniul ministrului de externe, a adus la deplinătate hotărîrea ministrului Kálnoky de-a ruga pe M. Sa să-și absolve de spinosul seu post“.

„*Vaterland*“ zice:

„Nici un ministru de externe al monarchiei nu poate crede, că afacerile se pot purta cu manierele lui Bánffy. Văza monarchiei, care a suferit deja prin ultimele evenimente, trebuie să fie necondiționat restabilită prin un demers grabnic și neîndoicnic“.

Și aiurea zice:

„Și despre aceasta nu se mai îndoește nimenea, că actuala clică guvernamentală aliată cu partidul lui Kossuth, privește în contele Kálnoky pedecă principală a realizării planurilor sale și de aceea se folosește de toate apucăturile și intrigile posibile pentru a-l răsturna — dar' fără războiu cinstit, fătîș“.

desfata în această curățenie și se gândia la un paradis, impopulat tot cu ângeri albi ca zăpada și cu sfinți, impresurați cu o aureolă de lumină argintie.

Într-o seară de iarnă to-mai visa visul ei de argint, când fu deșteptată de un sgomot la fereastră. Credea mai întâiu că e o continuare a visului, se sculă și văzu înaintea ferestrei, în întunecimea nopții, o figură mare, albă, și auzi ceva, ca foșnetul a două aripi mari, ce se loviau de geam.

Apoi auzi mai lămurit ca acele băței de aripi, o voce care zise:

„Deschide, Gardenia, deschide!“

Ea sări din pat ca fermecată și deschise geamul.

Și într-o clipă apără înaintea ochilor ei uimiți un ânger, înalt ca tavanul, alb de tot, care își scutura aripile moi și împrăștia din ele o zăpadă de argint, ce schintătea pe podele, fără să le ude, par'că ar fi fost numai diamante și mărgăritare.

Ângerul n'avea torță, nici felinar, ci lumina camera cu o lumină liniștită, fosforescentă, care se împrăștia în giurul lui ca o auroră boreală.

„Gardenia, eu sînt ângerul curățeniei“. „Ce dorești dela mine?“ zise fata încântată și emoționată de această scenă din paradis.

„E întâia-oară, că viu pe pământ, căci abia acum am găsit o femeie nepătată, și aceasta ești tu“.

„Așadar' dacă vii din cer și mă ții demnă și pe mine de el, de ce nu mă

„*Deutsches Volksblatt*“ arată cum publicarea din ziarele maghiare a comunicărilor din ministerul de externe trebuia să compromită pe șeful acestui minister; cum Kállay și Szögyeny-Marich nu pot fi acceptați de Austria, căreia nu pot să-și fie simpatici și, dând contelui Kálnoky testimoniu că totdeauna a apărât contra Maghiarilor poziția ministrului de externe, cere ca printr-o interpelație făcută în parlamentul austriac să se dea un răspuns asupra întrebării principiale: care-i, conform constituției, raportul ministrului de externe cu prim-ministrul maghiar?

Apoi mai comunică:

„Ministrii maghiari au cerut pentru aplanarea conflictului, că sau „*Politische Correspondenz*“ să constate că Bánffy a lucrat *bona fide* sau contele Kálnoky să-și adreseze o scrisoare, în care declară că Bánffy a făcut declarațiunile sale în bună credință. Contele Kálnoky a refuzat și una și alta“.

„*Budapester Tageblatt*“ zice, că

„—dela sine se înțelege că un Kálnoky supărat de indiscrețiunile și modul bădăranos, în care cercurile sale erau turburate, să se socotească pus în imposibilitate de a împlini importanțele sale afaceri...“

„Fapt este, că contele Kálnoky nu perduse încrederea monarhului și că numai în el, în voința lui trebuiesc căutate motivele, care l-au făcut să se retragă“.

„*Hazánk*“ scrie între altele:

„A abzis pentru-că este imposibil a face cu succes politica externă împreună cu astfel de oameni mici. Ambiția lui era ofensată, când un diletant maghiar cu un cerc de vedere solnoc-dobăcan poate compromite permanent afacerile externe conduse de el...“

„Nu-i mirare, că un Kálnoky nu a voit să risce oboselele și rezultatul muncii sale de 15 ani și că a respins dela sine cu glas tare solidaritatea neprecăuțiunii“.

Delegațiunea română-sârbească.

Verges, 15 Maiu 1895.

Onorată redacțiune!

În 9 Maiu nou s'au intrat aici, dupăcum ați fost deja informați, delegațiunea congresuală sârbă și română pentru a statorni modalitatea despărțirilor erarhice a comunelor mixte pe cale pacifică. Mulțumită bărbaților participanți și aei s'a adus înfrățirea sârbo-română cu un pas mai aproape de realizare.

Înțelegerea întru toate a fost deplină și s'a primit propunerea delegațiunii române,

iai în clipa asta pe aripi, să mă duci în paradis?“

„Fiindcă stă scris, că tu să devii o soție și mamă fericită, și eu am venit să-ți vestesc, că am găsit pentru tine un bărbat cu suflet fecioresc, un bărbat nepătat ca tine“.

„Și unde este el?“

„Acum încă e departe. Pentru a merita marea fericire să fii a lui, trebuie să te supui un an la o încercare grea și crudă“.

„Nimic nu-mi va fi greu, o ângere al curățeniei, pentru a merita o asemenea răsplată“.

„Nu fii prea mândră, iubite copil. Ai învins până acum, fiindcă n'ai luptat. Acuma trebuie să mergi în societate, să cercetezi baturile strălucite, sârbări și turniere. Trebuie să primești zimbînd elogiurile tinerilor ușuratici, precum și pe ale adoratorilor sinceri, zilnic să te întorci la cuibul tău al și să te simți curată de ori-ce păcat, fie chiar și numai o dorință“.

„Voiu face cu bucurie ce-mi propui, și cred să te pot asigura fără mândrie, că și sub ispită lumii voiu rămâne curată“.

„Bine, dar' ascultă-mă: Aici e un grăunte din sēmēnța unei plante, care până acum crește numai în cer, în grădina ângerilor. Samēnă-le într'un glastu mare și udă-le zilnic. În mai puțin de opt zile va răsări din ele o plantă minunată cu frunze pururea verzi, sclicicioase“.

„Cum se chiamă această plantă?“

că în atari comune mixte, unde diferența nu trece peste 25%, are a se împărți averea în două părți egale, ear' unde diferența trece peste 25%, acolo majoritatea are să capete 2/3 părți, ear' minoritatea 1/3-a parte, în atari comune unde numărul sufletelor nu numără 100, acolo împărțirea averii nu are loc.

Pe basa acestui pact s'a hotărît împărțirea averii comunei bisericești în comune: 1. Margita-mare, 2. Ciacova, 3. Fenciac, 4. Săn-Micleușul-mare, 5. Saranola și 6. Deliblat, în care decurge procesul.

Delegațiunea română ar fi dorit tot cu acest privilegiu a delibera și asupra celorlalte comune mixte și despre mănăstirile la cari avem drept, dar' delegații sârbi nefiind în această direcție autorizați a participa la concluse valide și fiind misiunea lor restrînsă numai la cele 6 comune, în principiu au primit propunerea delegațiunii române cu acea adaugere, că vor recomanda-o congresului sârbesc spre primire și vor cere, că cât de curînd și în privința aceasta să se țină o întrunire, fiindcă și dinșii voesc din inimă, ca certele și dușmăniile între aceste două națiuni cari sînt avisate una la alta, să înceteze și toți să capete aceea-ce le compete.

Altcum clerul din giur și mica colonie română din loc și de astă-dată au arătat cât știe prețul meritele Ilustrității Sale domnului episcop al Caransebeșului și cât îl iubește pentru ținuta sa românească și pentru luptele sale în favorul bisericii și națiunii sale.

La sosire în 8 Maiu i-au pregătit la gară o întîmpinare deamă unui cap al bisericii, de unde apoi fu însoțit de mai multe carete între sunetul clopotelor până la catedrala episcopescă sârbă, de unde după o rugăciune scurtă descălecă la episcopul din loc ca oaspe.

În ziua de 9 Maiu înainte de amezai Românii de aici au fost primiți de Ilustritatea Sa în reședință, unde se afla ca oaspe, când apoi în modul seu afabil se întrefînu cu toții deosebit informându-se despre toate cari le zăc la inima fiecărui Român iubitor de neamul seu.

În 10 Maiu după amezai apoi fu petrecut de toți la gară, de unde plecă spre Caransebeș.

Nu știu, dar' de câte-ori vine Ilustritatea Sa pe la noi, acele zile sînt zile de sîrbătoare pentru toți.

Aceste am a vi-le relata, mai multe apoi la revedere la congresul nostru în 19 curent.

Cu tot respectul:
Dr. P.

FOIȚA „TRIBUNEI.“

Gardenia.

Legendă.

De

Paul Mantegazza.

Era o vreme, când afară de țerani, comercianți și puțini alții, toată societatea se împărția în două părți: una asasină, cealaltă se ruga. A doua era mai bogată ca cea din urmă, nu pentru-că oamenii ar fi fost mai buni atunci ca acum, ci pentru-că și femeile aparțineau acesteia.

Gardenia trăia și ea pe acea vreme; nu era însă o floare, ci o fată, născută și crescută într-o familie, care de veacuri nu dase nici un soldat, nici un comerciant sau alt lucrător pentru industria omenească. În această familie de sfinți, bărbații erau toți canonici, episcopi, preoți, călugări, femeile călugărițe, surori de caritate ori starețe.

Fiecare generație din familia Gardenei destina un bărbat să aducă jertfă mare lui Dumnezeu, să se însoare, și o femeie trebuia să se învoască a aparține unui bărbat, pentru-ca familia de sfinți să nu peară.

Gardenia fu destinată prin consiliul familial, să se mărite. Fiindcă ura toate înălțările sociale, protestă și plânse, căci înzălar. Ultima căsătorie rămase fără urmași și marea casă a principelui Della Neve era să se stingă. Fata se învoi în sfîrșit, dar' jură

„Până acum n'are nume, dar' e voea lui Dumnezeu, ca să capete numele acelei fete, care va pute săruta frunzele ei trei sute de zile, fără să se căească de nici un gând rău. Așadar' în fiecare seară înainte de a te culca în patul tău de crini, va trebui să-ți examinezi conștiința. Dacă îți simți buzele curate, sufletul și inima virgină, vei da pomului virginității o sărutare“.

Gardenia ascultă tremurând, cu inima palpitândă. Voia deja să pună o întrebare nouă ângerului, când acesta își mișcă aripile, își înclină capul și sbură afară pe fereastră, murmurând:

„La revedere peste un an, Gardenia!“

*

În ziua următoare Gardenia plantă grăunțele prețios primit dela ângerul, într'un glastu de porcelan alb ca zăpada și cum zise el, după opt zile răsări un pomîșor bogat în frunze, crengi și ramuri, dar' fără flori.

Apoi începă să se îmbrace luxos în mătase și catifea, presărată cu petri scumpe și se aruncă în societate și petreceri, așa că toți se mirau de schimbarea ei subită și curioasă.

În tot locul unde apărea, ea era regina; adoratorii și berbanții o încungiuiau și o rugau în genunchi pentru grația unui zimbet.

Ea le și zimbă, dar' cu un zimbet atât de subtil și curat, încât berbanții simțiau cum le îngheață sângele în vine, și adoratorii sinceri nu puteau să spună, dacă Gardenia e o femeie sau un ânger.

Procesul Turzenilor.

Vorbirea de apărare a domnului Dr. G. Popescu.

(Urmare și fine).

Dacă examinăm cuprinsul adresei învinuite numai decât ne convingem, că lipsește din ea elementele care ar constitui substratul subiectiv și obiectiv al delictului.

„Intoleranța șovinistă“ etc.

Dacă facem paralel între expresiunea aceasta și §. 174 din codul penal, îndată va apare contrastul dintre ele, căci §. 174 presupune, ca faptul să fie declarat de condamnatul expres prin codul penal, pe când în expresiunea amintită „intoleranța șovinistă“ se prezintă ca judecător. Cuvântul martir înseamnă luptătorul unei idei sau principii, fără considerarea la aceea, dacă principiul e just sau ba, precum fără considerarea și la calitatea faptului amenințat de codul penal eventual în acest mod chiar și condamnat.

Nu e de lipsă deci la conceptul acesta sentența condamnativă, care în cazul prezent și de altcunum se poate întrebuința, deoarece pe timpul facerii adresei, sentența adusă asupra lui Popovici nu s'a fost ridicat la valoare de drept.

„Sus stindardul național! suntem gata la ori-ce jertfă!“ Într-acestea se înțeleg jertfe, aducerea cărora nu cade afară de cadrul legii. Nu se zice aici că jertfele ce le ar aduce vor fi cele oprite de lege.

Ear' în cadrul legii este permis a ținde la reforme constituționale și în interesul acesteia a aduce jertfe. Lipsește deci voința de a lăuda pe Popovici ca pe un condamnat.

Nu este în lume program politic, care n'ar aduce jertfe pentru realizarea lui; ear' prigonirea acestora ar avea de rezultat, că s'ar introduce un guvern perpetuu.

După acestea trec la alte două momente, cari au caracter pur juridic, și ca atare sînt a se subtrage din sfera de competență a curții cu jurații, căci sfera ei se extinde exclusiv asupra chestiei de fapt.

Am fost rugat on. tribunal, ca prealabil să decidă asupra responsabilității, chestie juridică de caracter prejudicial. Aceasta însă tribunalul denegându-mi-o, o aduc acum înaintea dlor jurați.

§. 34 din patentă statorosește gradațiunea responsabilității în înțelesul căreia pentru cuprinsul publicațiunii e responsabil redactorul, editorul etc., dacă cumva acestia nu dovedesc, că n'au conlucrat la publicare. Acestia deci se absolvă dela responsabilitate, dacă n'au conlucrat. Din aceasta prin analogie și argumentum a contrario ajungem la concluziunea, că nici autorul nu e responsabil atunci când n'are sferă de activitate.

Ear' la acuzații de azi, publicându-se adresa a doua-oară, chiar aceasta lipsește. De aci rezultă totodată, că chestia aceasta este pur juridică.

Mai departe la substratul unui delict ca element constitutiv se recere: intențiune păcătoasă, și acțiunea care concretizează aceasta; apoi legătură între fapt și rezultatul acestuia. Nu e necondiționat de lipsă, ca cele dintău două elemente să ocure la aceeași persoană, precum se recere aceasta în unele chestii juridice, dar' pentru aceea fiecare numai în acea măsură este responsabil pentru rezultatul ce a urmat, în care măsură a conlucrat la constituirea substratului.

Într-acestea Gardenia găsea la fiecare bărbat o pată, la unii mai multe, și nu-i era greu, să reîntoarcă în fiecare seară în iubitul ei cuib și să se simtă curată de păcate, după ce se rugase și trecuse peste examinarea conștiinței.

După aceasta se apropia de glastrul în care creștea pomiișorul minunat și îl săruta.

Dacă deschidea apoi dimineața geamul pentru-ca să-și îngrijească pomiișorul, găsea în locul unde l-a sărutat o floare de mărimea unui trandafir mic, mai alb ca crinul, cu un parfum dulce, cald, dumnezeesc.

În fiecare seară o sărutare nouă după rugăciune și în fiecare dimineață o floare nouă pe pomiișor.

Așa trecură trei sute de zile și trei sute de nopți, și planta curățeniei nu perduse nici o singură floare; prima înflorită era așa de proaspătă, albă și mirositoare ca cea din urmă. Devenise un pom mare, parfumat ca un buchet colosal și umplea tot orașul cu miros.

Era însă ceva și mai alb ca aceste flori: era sufletul Gardeniei, care rămăsese curată, virgină, sfântă, după o încercare de zece luni, după trei sute de ispite viclene, învâpăiate, iresistibile.

Era fericită, cuprinsă de o mare beție, exaltată în așteptarea vizitei ângerului și a împlinirii promisiunii lui.

*

Îngerul sosi, și cum făcuse prima-dată, așa și acum bătu cu aripile în geamul came-

Nimenea nu e responsabil pentru faptul aluia.

Dacă făptuitorul trece peste marginea marcată de mandat, de exemplu în loc de furt comite omor, atunci pentru plusul numai el e responsabil.

Acesta este punctul de vedere pe care stă dreptul penal modern.

Acceptând acesta ca punct de mănecare, cazul de față încă e analog.

După-cum s'a constatat, autorii au trimis adresa pentru a se publica numai odată, ceea-ce și aduce natura lucrului cu sine, ear' contrarul acestuia nici chiar dl procuror nu l-a demonstrat.

Redacțiunea din cauze expuse aici acum cu ocaziunea pertractării finale, a publicat și a doua-oară adresa fără știrea și învoirea autorilor. Pentru aceasta responsabilă poate fi numai redacția, pentru-că după prima publicare, comiterea faptului era fapt împlinit (săvârșit), ear' ce privește această primă publicare ea a trecut în prescripție, precum a și declarat-o aceasta on. tribunal.

De *excessus mandati* este deci vorbă aici, unde numai mandatul poate fi responsabil, întocmai ca în dreptul privat în cazul de falsul procurator. §. 174 alineat 2 zice, că trecând trei luni dela comiterea faptei fără-ca aceea să se fi insinuat, ea trece în prescripție.

Pentru prima publicare responsabilitatea s'a prescrist, ear' pentru a doua nu se poate constata în mod juridic.

Bucuros aș admite, că Curia în deciziunea în care a ordonat continuarea procedurii, acel punct de vedere l-a luat de directiv, că voința autorilor s'a îndreptat și pentru a doua publicare și din cauza aceasta a concretizat rezolvarea chestiei Curții cu jurați.

După-ce însă a obvenit împregiurarea, că aici e vorbă de *excessus mandati*, care e o chestie de drept, și ca atare cade în sfera de competență a tribunalului, de aceea asupra acesteia are să se delibereze independent de deciziunea Curiei, sau din partea tribunalului, sau dacă acesta n'ar voi, din partea dlor jurați.

Astfel considerând lucrul, deciziunea Curiei nu formează prejudiciu la verdictul ce va să se aducă aici.

Dacă deciziunii Curiei nu i-s'ar da înțelesul care i-l-am atribuit eu, atunci aceasta n'ar fi altceva decât excluderea pe căi laterale a prescripției, care împregiurare ar avea o importanță fatală în justiția criminală și ar fi în contradicție cu principiile generale ale dreptului penal, în înțelesul cărora nu se poate interpreta astfel ca codul penal să fie extins spre defavorul acușatorilor.

Să presupunem, că articolul acesta ar apare din nou peste 10 ani, fără conlucrarea autorilor, întreb că compatibil ar fi cu simțul de drept, că și atunci să fie trase la răspundere persoane, cari n'au avut parte, și că prescripția când intră? În cazul din urmă devine de prisos întreaga parte a codului penal privitoare la prescripție.

Și la crime ordinare spre exemplu cineva fură de două-ori, pentru primul furt poate intra prescripția, în cazul acesta pentru al doilea furt, ca fapt de sine stătător, este de a se constata responsabilitatea.

Chiar așa e și procesul de azi.

Ear' dacă luăm deciziunea Curiei, atunci nici aici nu poate fi vorbă de prescripție nici-odată.

rei albe a Gardeniei, care îl aștepta tremurând și fricosă. Deschise și cuibul de crin se luminea de razele stelelor ângerești.

„Privește, ânger al curățeniei, pomiișorul ce l-am plantat eu și numără-ți florile! Sînt trei sute, tocmai atâtea ca zilele de luptă și încercare, ca sărutările virgine, ce l-am dat.“

„Tu ești o sfântă iubită Gardenia, și gardenia se va numi de aci înainte pomul, care l-ai plantat tu; poate trăi și pe pământ, tu l-ai câștigat pentru oameni. Tu l-ai botezat și pomiișorul gingaș își va aduce totdeauna noroc.“

„Dar' mirele meu, unde este el? De ce n'ai adus cu tine bărbatul fără prihană, bărbatul care e curat ca mine?“

Îngerul curățeniei roși și zise după multă esitare:

„Acest bărbat sînt eu însumi.“

Cu acestea își depuse aripile și se prefăcu într'un tînr frumos.

Gardenia roși și mai tare decât ângerul devenit om. Lumina fosforescentă dispăruse, dar' în întunec luciau cele trei sute de stele pe firmament.

Încungurată de lumină și parfumul florilor, Gardenia sărută pentru prima-dată buzele unui bărbat.

Ea îl iubia și îl luă de soț.

Dar' acest bărbat era virgin ca ea...

Trad. de *Lucreția Popescu*.

De altcun Curia în deciziunea ei dela 12 Iunie 1885 sub numărul 16320 a enunțat, că publicarea de mai multe ori în aceeași foaie a unui articol de cuprins politic, nu constituie cumulațiune de crimă.

De aci urmează, că între publicațiunii nu e de a se constata legătură, și astfel avînd a se delibera asupra singuraticelor, ca de sine stătătoare în măsură cum au conlucrat, ear' cel-ce n'a conlucrat la publicarea a doua sau a treia nici nu poate fi responsabil.

Cu aceste cred că am arătat cât de indiferent e faptul din punctul de vedere al dreptului penal, și încrezându-mă în iubirea de adevăr a dlor jurați, îi rog să aducă verdictul achitator.

*

Duplica.

După-ce procurorul a replicat discursului de apărare al dlui Dr. G. Popescu, acesta a ținut următoarea *duplica*.

Iau spre știință așa constatare a dlui procuror, că n'a făcut obiect de acușă singuraticile expresiuni ale adresei, și reflectez numai la definițiunea de concept a cuvîntului „martir“. Cuvîntul martir cum am mai zis înseamnă luptătorul unei idei fără considerarea la aceea, dacă idea e compatibilă cu dreptul sau ba. Ca exemplu aduc cazul Antigonei. Antigone a fost frica Greciei. Frațele ei a pășit ca pretendent față cu Creol.

Soartea a adus ca fratele ei să sufere pierdere, ear' areopagul a osândit pe Antigone. Era lege în Grecia, că cadavru pretendentului de tron nu era permis să se înmormenteze; Antigone însă a făcut aceasta, din care cauză a fost înmormentată și ea de vie între zidiri. Antigone zise: „legea lui Creol nu este legea lui Zeus și nu păcătuiește acela, care lucră după legea dumnezească în opoziție cu cea omenească, pentru-că aceasta reprezintă idea generală universală eternă și nemutabilă, ear' aceea pe cea particulară mutabilă și dependentă dela părerile omenești.“

Antigone de sigur a împlinit o datorie morală mai înaltă și a devenit martira lui Zeus.

Cu aceasta termin scurtă-mi observare.

Din Brașov.

4/16 Maiu.

Dl A. Mureșianu — ca gură și ca sprăvă. —

În 4/16 Maiu a. c. s'a ținut congregațiunea comitatensă din Brașov.

Sînt multe și mari nedreptăți, ce s'au aplicat Românilor în timpul din urmă de către stăpînitorii nostri — și de cei mari și de cei mici mititei.

Pe lângă cele puse la cale de către guvern prin diferitele sale ordinațiuni vătămătoare pentru viața noastră națională și morală, față de cari trebuia protestat în toate congregațiunile comitatense, au fost atâtea fărădelegi jignitoare săvîrșite de însuși organele ungurești din comitatul nostru. Fișpanul de aici, cu o ceată întreagă de ofițianți, în urma unei nebune denunțări, merge la Zizin și comite cele mai revoltătoare fărădelegi, în Sacele sînt bătui crunt preoți și țerani de către înșii diregătorii comitatului, în Brașov se confiscă cărți de tot nevinovate și curat științifice, și câte altele nu s'au mai comis, cari isbesc dreptatea și morala.

Erau deci multe cauze și mari interese românești, cari reclamau, ca Români să fi mers cu toții la congregațiune, și să-și facă acolo datorițele, ce li-se impuneau lor ca membri ai congregațiunii!

Au fost de față trei Români: distinșii preoți din Săcele Alexe Verzea și Victor Popea și dl I. Popovici, mîșar în Brașov. Unde sînt ceilalți?! Ce fac?! Cum își pricep datorițele?!

Și se zice, că avem și un club național aici în Brașov. Capul lui, președintele, e directorul „Gazetei Transilvaniei“, foaie românească, Dr. Aurel Mureșianu! Dl Mureșianu știe se injure, și tocmai acum, într-o serie lungă, și se zice că tare lungă va fi, și se strige în gura mare, că conducătorii de acum nu întreprind nimic în fața atacurilor ce ni-s'au îndreptat! Înjură deci tocmai pe acela, cari au produs atâtea acțiuni, atâtea fapte, pe cari toată lumea românească le simte și se încălzește și însuflețește de ele.

În Nr. 99 întrebă și ce s'a făcut referitor la ord. lui Perczel în afacerea colectelor pentru monumentul lui Iancu. Răspunde că: „Au tăcut și tac.“ După acestea: „Este înscris în programul nostru național, ca să continuăm lupta legală în municipii, și s'a ivit tocmai în timpul din urmă necesitatea de a face să se audă protestul Românilor. Ce au făcut ei în municipii?“

Am văzut și ne-am putut despre aceasta încredința din modul și chipul cum au fost reprezentate interesele luptei noastre în congregația ultimă din Sibiul.

Aici dă în special în cei dela „Tribuna“. Ai crede din acestea, că energic și activ trebuie să fie directorul „Gazetei Transil-

vaniei“. Din gură-ți dă! Să-l întrebăm însă ce face dînsul, unde chemat e să lucreze!

Este președintele clubului național din cercul acesta. Dar' de când s'a constituit pentru perioada aceasta — pare că sînt yre-o 4 ani — n'a conchiemat la nici o conferență pe membrii comitetului de aici. Ei nu s'au adunat deci nici-odată! Nici chiar înaintea procesului Memorandumului nu au găsit cu cale și de lipsă să convoace pe membrii comitetului. Ce s'au făcut atunci pe aici, au fost inițiate și conduse de alții. Și dl Mureșianu tot mai știe să susțină și să vorbească despre: „pregătirea și organizarea forțelor“. Și unde e chemat dînsul să pregătească și se organizeze — doarme.

Cum își împlinește dl Mureșianu datorița la congregațiune? Face imputări tribuniștilor pentru indolența Sibiienilor *netribuniști* dela ultima congregațiune! Știm noi cine sînt în Sibiul în congregațiunea comitatensă! Dar' ce face dl Mureșianu aici la dînsul, acasă în Brașov? În anul acesta, acum a fost provocat de alții, cari nu sînt membri ca să convoace o conferență a membrilor, ca să se sfătuească oamenii, pentru-ca să se întreprindă o luptă energică și deamnă. Dl Mureșianu n'a convocat pe nime și nu s'a dus nici dînsul! Așa s'au trezit numai Români în congregațiunea de acum.

Eată „isprăvile“ gureșului!

3/15 MAIU.

Memorabila zi de 3/15 Maiu a fost și anul acesta sîrbată cu cuvîntă în multe părți de către poporul român.

Eată veștile mai noue, ce ne sosesc despre aceasta:

În *București* tinerimea universitară de origine din Transilvania și Ungaria, sîrbătorind aceeași zi, ni-a trimis nouă pentru iubiții din Seghedin și Vaș o caldă telegramă, pe care firește, — n'am primit-o. Telegrama era subscrisă: Pentru toți: Nicolae Brănzău, Nicolae Chrisbășan, George Bobeș, Victor Vestemean, Traian Catul, Moise Boeriu, Ioan Odor Gavrilăș, Perșoiu, Chețean, Mihail Savu, Aurelian Moșoiu, George Soiu, George Purecel, Ioan Mircea.

*

În *Graz* societatea academică română „Carmen Sylva“ a sîrbat-o cu multă însuflețire, și din acest incident, s'a trimis redacției noastre o salutare încurajatoare, din partea tinerilor: Drd. Tincu, E. Hortig, V. Popescu, Med. Leményi, Iancu, A. Boiu, Drd. med. Rusan, Drd. med. Nyes, Hasan.

*

În *Seliște* (lângă Sibiul) s'a sîrbat 3/15 Maiu ca și în trecut, cu mare însuflețire, cu toate-că gendarmeria n'a lipsit, fiind aduși pe lângă cei din postul de aici încă 16 gendarmi străini. Seliștenii însă s'au îngrijit ca și gendarmii să se afe bine și să se delecteze și ei la auzul dragălașei Doine a părintelui L u c a c i u !

Spre cunoștință.

*

În *Nadaș* (com. Arad) deasemenea a fost sîrbată ziua cu multă însuflețire. S'a adunat tineretul din comună cu domni învățatori Blajiu, T. Neagu și Corneliu F. Popescu, și au petrecut în cântări frumoase naționale.

*

În *Lunca* (com. Tîrnavei-mici) încă a fost sîrbată în chip vrednic de această zi. S'a săvîrșit slujbă d-zească, la care a luat parte tot poporul, rugându-se pentru fericirea sufletelor celor răposați, cari s'au luptat pentru desrobirea scumpului nostru popor, — precum și pentru suferințele celor-ce azi pătimește pentru el. Dl preot Stefan N. Lita a ținut și o frumoasă vorbire.

*

În *Saraseu* s'a sîrbat în același chip cu slujbă d-zească pentru răposatii națiunii și pentru martirii ei de azi, fiind de față popor mult.

*

În *Iclâzel* s'a pregătit o sîrbare de tot pompoasă a zilei, prin domni preoți *Romul S. Orbean* și *Vasile Suciu*, dar' unde a avut și mari neplăceri până să isbutească a o pute sîrba. Eată ce ni-se scrie în această privință, din Iclâzel:

Poporul român de aici la inițiativa preoților *Romul S. Orbean* și *Vasile Suciu* a fost hotărît ca zina de 3/15 Maiu să o sîrbeze cu multă pompă, pofind a lua parte la ea și toată împregiurimea. În 14 Maiu preotul Orbean e înștiințat, că sîrbarea este oprită și că pentru a împedea adunarea poporului din giur este rînduită gendarmeria din

M-Ludoș, Capuș, Ernuth și Band! Dl preot Orbean a alergat de loc la M-Ludoș pentru a exopera o a doua concesione (fiind întâia-oară concesiă adunarea) — pretorul zice, că protopretorul a dat ordin de oprire la denunțarea judelei comunale Vasiliu Turcu! ear' protopretorul fiind dus la Cluj până în altă zi la 9 ore nu se poate face nimic. În 15 Maiu s'a trimis a doua-oară un expres către la cancelaria pretorială. Până la reînvoierea lui poporul din satele vecine da adevărată năvală spre Iclâzel, ear' gendarmii dela marginea comunei îi goniau îndărăt. 2—3000 de Români au fost respinși astfel, pe rînd, până în comunele vecine, — preoții Vasiliu Hodoș din Iclândul-mare, Stefan Rusu din Nosna cu familiile lor au fost respinși cu baioneta; preotul Vasiliu Suciu numai cu mare greu a putut străbate până la locuința amicului seu Orbeanu. D-na preoteasă Elena Suciu a fost amenințată cu escortare la M-Ludoșiu, pentru-că li-a spus câteva cuvinte. Într-aceea se grămădiseră în giurul comunei Iclâzel trăsuri, care cu boi, așteptând venirea expresului dela cancelaria pretorială. Acesta sosi numai la 12 ore, vestind că protopretorul și-a retras ordinațiunea dată pe baza denunțării date de judele communal. La 10 ore în comună serviciul divin se începă pentru martirii din 1848 și 1894 prin preotul Vasiliu Suciu, Romul S. Orbean și A. Almasan. Cîntările au fost executate de coriști din Iclâzel. După serviciu s'au adunat inteligența în casele dlui Orbeanu, unde încă a fost cercetată de gendarmi, amenințându-i cu escortare, dacă nu se depărtează și dacă musica mai cântă! A pășit la mijloc preotul Romul S. Orbean zicînd: la casa mea eu sînt stăpîn, d-voastră țineți-vă de ordinațiunea primită, că intrînd în casa mea, nu răspund de urmări!

Poporul e înverșunat pentru brutalitățile d-voastre, poate isbucni spre răsunare. Gendarmii depărtându-se, poporul a fost mulcomit.

Sosește într-aceea și expresul cu concesionea a doua.

Întră și lumea din satele vecine cu strigăte de „să trăiască conducătorii nostri!“ apoi din curtea parochială pleacă către locul destinat pentru maiial, în frunte cu un stindard dus de micul Horia Orbean și Emil Suciu, copil de 7 ani; după ei inteligență, și popor ca la 1500—2000.

Vin căluserii îmbrăcați la fel, și cari la timpul seu prin jocul lor au pus în uimire pe toți!

A sosit și pretorul Feltöldi Béla, cerîndu-și scuse pentru neplăcerile întemplate fără voea lui, căci peste dînsul încă dispune altul.

Dînsul chemînd pe gendarmi îi dojenește în fața poporului pentru brutalitățile de cari s'au făcut vinovați în acea zi.

La masa comună nu au lipsit nici toatele petrecându-se cu multă voe bună și mare însuflețire.

Din Bucovina.

Cernăuți, 10 Maiu 1895.

(Constanța. — Monumentul pentru St. Steturea. — Misiunea economică. — Banca română la Cernăuți. — Unde ne doare? — Mișcarea adevărată. — Gimnasiul ruten la Cernăuți. — Cel român?? — Părinții dela conistor? — Reforma legii electorale).

Studentilor nemți când peregrinează la Bismarck, când iau parte la întrunirile din Germania și se reîntorc acasă cu multe idei sucite în cap, cine le zice ceva? Dar' vai de Românul bucovinean, ce trece frontiera României, fie ca om de afaceri, ce are a-și pune la cale interese, fie ca călător simplu, ce voește să cunoască țeara, în care locuiesc frații sei, și să se îndulcească de bucuriile lor pașnice. Studenții români din Cernăuți s'au încumetat a risca un voiaj în România și a visita pe comilitonii lor, luînd parte la congresul din Constanța. Ce se vezi? Ei sînt pedepsiți de senatul academic cu o dojană aspră, ce-i amenință cu măsuri mai grele, dacă nu vor întrelăsa la viitor asemenea bazaconii.

Studenții vor face un recurs la minister, plîngîndu-se de această pertractare nedreaptă, prin care ei nevinovați și nedovediți intră într-o băneală urtă și prin care se fixează un precedent nesuferit pentru călătorii într-o țeară vecină și amică. Deputații nostri din senatul imperial din Viena au datoria sacră să stăruie cu toată puterea, că afară Constanța să fie rezolvată după adevăr și dreptate și nu după planul acelor, ce caută noduri în papură, fiind adversari ai nostri.

*

În țeara întregă prind a se arangia cu însuflețire colecte pentru a ridica la Suceava, vechia capitală, pe monumentul unui bărbat brav un semn de recunoștință și iubire, ca o recompensă mică pentru sacrificiile și ostenețele multe, ce le-a adus acest fiu credincios în viața sa pe altarul națiunii române din Bucovina. St. Steturea, a fost un bărbat

Centru redacție și editură responsabil: **Ioan Ciotea.**
Proprietar: **T. Liviu Albini.**

Nr. 154/1895.
a. f. c. q. d.

[1796] 1-3

Publicațiune de licitațiune.

Domeniul fondului central școlar din districtul Năsăudului din comunitatea Ceanul-ware, care are o extensiune de 1030 jugere 1204⁰ și constă din arătură, fâneață și pășune, dimpreună cu edificiile de locuințe și economice ce se află pe dinsul, se va da în arândă pe șese ani, începând din 24 Aprilie 1896, statându-se prețul de strigare a arândei anual de 3500 fl. v. a.

Licitațiunea se va ține exclusiv cu oferte scripturistice sigilate, care sunt de a se trimite până în 30 Iulie 1895 la 6 ore după amiază cu vadiul de 10% a prețului de strigare la subscrierea comisiune în Năsăud.

Aceste oferte vor căuta să cuprindă declarațiunea apriată a oferentului, că cunoaște bine condițiunile de licitațiune, le primește în tot cuprinsul lor și se supune lor necondiționat.

Condițiunile de licitațiune se pot vedea în cancelaria fondurilor în orele oficiale de la 8—12 și de la 3—6.

Din ședința comisiunii administrative de fondurile central școlar și de stipendii din districtul Năsăudului.

Președinte: Dr. Ioan Pop, vicar.
Secretar: Nestor Simon.

Cel mai bun mijloc contra
plășilor, puricilor, insectelor.

Zacherlin

Motilor,
tuturor parasitilor etc. etc.

Efect miraculos! Omoară — ca nici un alt

mijloc — ori-ce insect, pentru-ce și este ca unic lăudat și căutat în lumea întreagă. Semnele lui sunt: 1. flaconul sigilat, 2. numele „ZACHERLIN“.

Se poate procura în Sibiu la domni:

[971] 4-10

Julius Ballmann.
Johann Billes.
Wilhelm Frank.
Ludwig Fuchs.
R. Gardik.
G. W. Grohmann.

Gustav Gürtler.
Friedrich Homm.
F. Jahn & Söhne.
Ludwig Gürtler.
Josef Jikeli.
Gustav Kessler.

Ludwig Kurowsky.
Daniel Löw.
Michael Mathias.
J. B. Misselbacher sen.
J. C. Molnár, Apoth.
F. A. Reissenberger.

Daniel Schön.
Rudolf Schuster.
Josef Schwarz.
Georg Serfözö.
K. Tartler.
J. Franz Wagner.

Josef Wagner.
Wilhelm Wazek.
Josef Zimmermann.
F. Zweier.
Carl Sebes.

Depozite se află în toate localitățile din Transilvania acolo unde se află afișate placate despre Zacherlin.

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Arhiducele Iosif nr. 2.

Întemeiată la 1887.

Capital de acții fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 80.000.

Depuneri fl. 650.000. Circulația anuală fl. 10.000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la termenul de abdicere.

Darea de venit după interese încă o solvește institutul separat. După starea casei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin poștă și se efectuează momentan după sosirea comandei.

[759] 18-46

Direcțiunea institutului.

Schimbare de local.

Subscrisul am onorul a anunța, că am mutat

atelierul meu de ciasornice

în casa băncii „Transilvania“, Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3,

unde ca și până aci, mă voiu nizu din toate puterile a satisface p. t. mușterii mei în modul cel mai conștiențios.

Rugându-mă pentru numeroasă clientelă binevoitoare, semnez

cu distinsă stimă

[1791] 2-5

IULIU ERÖS,

Sibiu, casa băncii „Transilvania“, strada Cisnădiei Nr. 3.

Recunoscută de cea mai bună hârtie de țigări franțuzească

este

„LE GLORIA“

de

[2267] 31-50

Iosif Bardou & Fils,

Perpignan-Paris.

60 medaile de aur, 16 diplome de onoare,
20 diplome „Hors Concours“.

„LE GLORIA“ hârtie de țigări întrece necondiționat pe toate celelalte hârtii de țigări existente în bunătațe și finețe.

„LE GLORIA“ este numai atunci când pe fiecare cârtică se prevede firma „Joseph Bardou & Fils“ ca inscripțiune.

„LE GLORIA“ hârtie de țigări se capătă cu marginile atât lustruase cât și dințate (perforate).

„LE GLORIA“ se vinde și în tuburi de o analtate ne mai pomenită până acuma de excelentă.

„LE GLORIA“ hârtie de țigări și tuburi se capătă în toate prăvăliile „Nürnberg și hârtie en gros“ precum și la trafici.

„FAGEȚANA“,

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, CA SOCIETATE PE ACȚIUNI în Facset (Banat)

acordă după depuneri spre fructificare de ori-ce sumă

6% interese

la an, solvind institutul contribuțiunea după interesele capitalizate și ridicate.

Depuneri și ridicări se pot efectua și prin poștă.

[1504] 6-

Direcțiunea.

Cel mai ieftin isvor de cumpărat

ghete gata

[1760] 1 3

recomandă cu cele mai ieftine prețuri de concurență, în calitatea cea mai bună, numai marfă prima

noul magazin de ghet

F. Geisberger, Sibiu,

(casa institutului Sparkassa) strada Cisnădiei.

Mare asortiment de ghet pentru dame și băieți.

Tinerilor și bătrânilor

li-se recomandă spre studiere scrierea consilierului în medicină apărută în edițiune nouă și augmentală

Sistemul nervos

și sexual turburat

precum și vindecarea radicală a acestuia. Se trimite sub plic pentru 60 cruceri în marce postale. [416] 18-50

Eduard Bendt, Braunschweig.

Nici când în viață

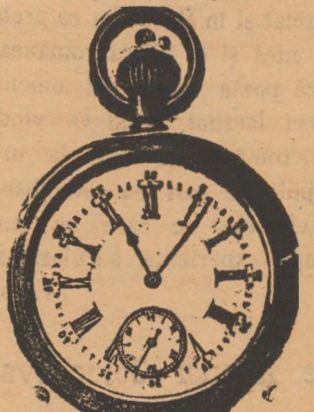
NU SE MAI DĂ

rara ocazie a pute cumpăra

numai pentru fl. 4.25

următoarea admirabilă colecție de mărfuri:

10 bucăți fl. 4.25

10 bucăți fl. 4.25

1 ciasornic prima „anker-remontoir“, punctual cu garanție pe 3 ani;

1 lanț fin, imitație de aur, cu verigă de siguranță și carabin;

2 inele, imitație de aur, de cel mai nou fason cu brillante, peruzea și rubine imitate;

2 butoni pentru mangete, aur dublă mechanism prevetat;

1 frumoasă broșă pentru dame, fason de Paris;

2 butoni pentru cămașă (chemisett) aur imitat.

Toate aceste 10 bucăți practice costă laolaltă numai fl. 4.25.

Pe lângă aceste se mai dă gratis o surprindere deosebită, pentru-ca firma mea să fie pururea ținută în memorie.

Comandați repede, până când depozitul mai e provăzută, căci o asemenea ocazie nici-când nu se mai întoarce.

Expediția se face la adresa ori-și-cui pe lângă rambursă.

Neconvenind, banii se restituie cu pre-venire, încât ori-ce risc este exclus pentru cumpărător. [1814] 6-6

Se procură singur și numai prin firma

Alfred Fischer,
Viena, I., Adlergasse 12.